

BŮH

Hledání Boha

Vybráno ze Satsangu 4.2.2006

Óm Šrī Paramátmane Namaha

V běžném životě hrají jazyk a slova významnou roli. Naše emoce však zasahují do daleko větší hloubky. Začnete-li přijímat srdcem, slova už nepotřebujete. Láska přesahuje myšlení. K Bohu se nemůžeme v žádném případě dostat pomocí své mysli. V praktickém životě ale bezpochyby přemýšlet a používat slova potřebujeme. Co bychom si bez nich v každodenním životě počali? Veškeré naše jednání, komunikace s druhými i naše vztahy se odehrávají prostřednictvím jazyka.

Čím se dostáváme hlouběji, možnosti jazyka nám přestávají stačit. Láska je slovy nepopsatelná. Mluvíme-li o lásce, už to není láska, ale pouhý popis lásky. Boha nezakoušíme v hlavě, ale v srdci skrze lásku. Jak se láska prohlubuje, slova utichají. Jak bychom mohli Boha popsat pouhými slovy? Slova mají omezenou platnost a Bůh není omezen žádnými limity. Každé slovo pochází od Boha, On je zdrojem všeho, co si sdělujeme. Jak by mohl následek přesáhnout svoji příčinu?

Kdyby se někdo zeptal, co to je Bůh, odpovím: „Bůh je Bůh“. Je možné se k Němu dostat, ale prostřednictvím zážitku, nikoli pomocí slov. Abyste si to mohli trochu představit – být s Bohem se podobá dokonalému klidu a harmonii s vesmírem, naplnění láskou a soucitem. V člověku, který je v kontaktu s Bohem, se uvnitř rozprostírá naprostý mír a jeho soulad s celým veškerenstvem nenarušuje žádný konflikt. Potom spočívá v Bohu a lze říci, že je s Bohem. Boha nelze vlastnit jako nějakou věc. Je však možné s Ním a v Něm být.

Všichni už v Jeho blízkosti jsme. Už v Něm spočíváme. Od Boha nás oddělují jen naše smyslové touhy a obracení se namísto ke svému skutečnému Já ke světu kolem. Jakmile odejde poslední touha, naleznete v sobě jen Boha. Potom budete sami se sebou. Být s Bohem je to nejkrásnější, nejpokojnější, nejcennější a nejnepopsatelnější, čeho můžete dosáhnout. Rozplýváte se v blaženosti, klidu, lásce a nekonečném štěstí.

Tohle všechno můžete nalézt v sobě, nikoliv někde ve světě kolem. Změníte-li své vnitřní nastavení, začnete mít i jiné postoje k okolnímu světu. Potom nenacházíte kolem sebe nic jiného než Boha. Změnu však nejprve zažijete uvnitř. Díky ní se pak pro vás rozplyne rozdíl mezi vnitřním a vnějším světem.

Hledání Boha v kostelech, mešitách, pagodách a dalších náboženských prostorách je proto jen začátkem cesty. Ať už docházíte kamkoli, je to jen obracení se mimo sebe. Nakrátko se zklidníte a uvolníte. Je to však jen přechodné a my přece usilujeme o trvalý, neotřesitelný mír. Pro mnoho lidí je dobré nechat se ovlivnit okolní atmosférou a dosáhnout alespoň určitého mentálního klidu spojeného s oslabením myšlenek. Někteří nemají ani to. My se však ucházíme o jiný mír, a to o spočinutí ve svém skutečném Já. Naším cílem je stát se mírem samotným.

Zpočátku přicházejí určité záblesky tohoto trvalého míru, myšlenky ustoupí do pozadí a prožíváme vnitřní klid. Mnoho z vás to v různých podobách zná. Někdy se vám může zdát, že už se blížíte ke konečnému cíli a cítíte se jako pokročilí jogíni. Večer je však zase všechno jinak. Ráno se přímo vznášíte a za hodinku už se hádáte se svým manželem či manželkou. Pokud váš vnitřní klid podléhá výkyvům, nejde o opravdový mír. Po dosažení skutečného klidu vás nerozhází, když se s vámi někdo pustí do hádky. Mohou vás obviňovat, nadávat vám, ale vy na to nereagujete. Jako kdyby jste pouze pozorovali nějaké drama.

Neustále je nám nablízku naše pravdivá, skutečná Existence, kterou je Bůh. Existence je jen jedna. Bůh je Vědomím, Pravdou a Blažeností. Všechno naše úsilí směřuje k prožití své skutečné Existence. Ať už jsou naše těla, smysly, mysl i emoce jakékoli, neustále je přítomna naše pravá Existence, která vše překračuje. Modlíme se k Bohu, abychom zažili, kým opravdu jsme.

.....